NICOLAE CEAUŞESCU

Expunere cu privire la consfătuirile din 4–7 iulie ţinute la Bucureşti

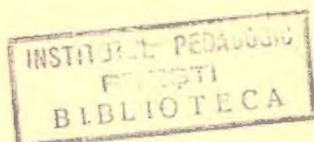
Editura politică

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

NICOLAE CEAUŞESCU
Secretar general al C. C. al P. C. R.

Expunere cu privire la consfătuirile din 4–7 iulie ţinute la Bucureşti

prezentată la adunarea din Capitală a activului de partid
– 15 iulie 1966 –

EDITURA POLITICĂ – Bucureşti, 1966

„Scînteia" nr. 7 042 din 16 iulie 1966

Dat la cules 16.07.1966. Bun de tipar 16.07.1966. Apărut 1966. Hîrtie ziar sul de 50 g/m², ft. 16/54×84. Coli editoriale 1,40. Coli de tipar 2. C.Z. pentru biblioteci 33 (R)—23=R.

Tiparul executat sub comanda nr. 6473/60451 la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", Piața Scînteii nr. 1, București — Republica Socialistă România

Stimați tovarăși,

După cum știți, timp de aproape o săptămînă țara noastră a găzduit importante manifestări internaționale ale țărilor socialiste : Consfătuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia, la care au participat Bulgaria, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică, precum și întîlnirea conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești și a șefilor de guverne ale țărilor membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc la care a luat parte și delegația Republicii Populare Mongole. Statele reprezentate la Consfătuirea Comitetului Politic Consultativ au adoptat Declarația cu privire la întărirea păcii și securității în Europa și Declarația cu privire la agresiunea Statelor Unite ale Americii în Vietnam. Aceste documente de o excepțională însemnătate politică pentru soarta păcii popoarelor, pentru slăbirea încordării internaționale răspund unor preocupări arzătoare ale celor mai largi pături sociale din întreaga lume. Delegațiile țărilor participante au făcut totodată un larg și util schimb

de păreri în legătură cu activitatea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, cu problemele colaborării economice frățești dintre țările socialiste.

Întîlnirile de la București au avut un profund caracter de lucru, documentele elaborate fiind rodul unei analize temeinice a problemelor de pe ordinea de zi, al dezbaterilor purtate în spirit de prietenie frățească, unitate și înțelegere reciprocă. Partidul și guvernul nostru dau o înaltă prețuire acestor întîlniri, bilanțului pozitiv cu care ele s-au încheiat, documentelor adoptate de țările participante. Examinînd rezultatele consfătuirilor, Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român a apreciat în unanimitate însemnătatea deosebită a celor două Declarații, a schimburilor de păreri și a aprobat activitatea desfășurată de delegația țării noastre la aceste consfătuiri.

Cu toate că de la încheierea consfătuirilor ținute la București au trecut puține zile, se poate spune de pe acum că cele două documente adoptate de țările noastre au găsit un profund ecou internațional; ele suscită un uriaș interes în rîndul popoarelor, al opiniei publice de pretutindeni, al unor importante cercuri politice din diferite țări.

Conducerea partidului nostru este încredințată că întîlnirile de la București vor aduce o contribuție de seamă la întărirea prieteniei și colaborării dintre popoarele noastre, la cauza unității țărilor socialiste, a forțelor revoluționare și democratice de pretutindeni, la lupta împotriva politicii cercurilor imperialiste, a agresiunii Statelor Unite ale Americii în

Vietnam, pentru asigurarea securității europene, pentru apărarea și consolidarea păcii în lume.

În cele ce urmează doresc să mă opresc mai pe larg asupra problemelor care au stat pe ordinea de zi a întîlnirilor care au avut loc la București.

Tovarăși,

Problema asigurării securității europene, care și-a găsit concretizarea în Declarația statelor reprezentate la consfătuirea țărilor participante la Tratatul de la Varșovia, este, după părerea Partidului Comunist Român și a guvernului Republicii Socialiste România, una din problemele cele mai importante ale vieții politice de pe continentul nostru, care afectează, prin consecințele sale, întreaga situație internațională. Rezolvarea ei interesează în mod direct toate țările socialiste din Europa, toate popoarele europene, constituind, în același timp, o preocupare pentru popoarele din întreaga lume.

Abordînd în mod constructiv, cu un înalt spirit de răspundere, problema securității europene, inițiind lupta pentru înfăptuirea acestui deziderat important, formulînd propuneri judicioase în vederea lichidării surselor de încordare de pe continentul nostru, țările socialiste contribuie la mobilizarea forțelor iubitoare de pace de pretutindeni, se afirmă încă o dată ca promotori ai păcii și prieteniei între popoare, fac să sporească și mai mult prestigiul și autoritatea socialismului în lume, influența sa asupra dezvoltării sociale contemporane.

Analizînd condițiile istorice actuale din Europa, noi pornim de la rolul pe care l-a jucat continentul

nostru de-a lungul veacurilor în progresul vieții materiale și spirituale a omenirii, în marile cuceriri ale geniului uman. Leagăn al civilizației moderne, Europa a dat lumii gînditori și savanți celebri, inventatori și artiști care ocupă un loc de frunte în patrimoniul culturii universale. De pe acest continent au pornit, nu o dată, mari idei și curente progresiste care au contribuit la mersul înainte al societății ; aici s-a născut marxism-leninismul, învățătura revoluționară despre lume și viață a clasei muncitoare.

În același timp însă forțele sociale retrograde au folosit marile cuceriri ale științei și civilizației pentru exploatarea maselor celor ce muncesc, pentru asuprirea popoarelor, pentru înrobirea locuitorilor altor continente, pentru acapararea unor uriașe bogății materiale ale societății. Europa a fost nu o dată teatrul unor sîngeroase și distrugătoare încleștări armate ; numai în decursul primei jumătăți a acestui veac, imperialismul german, în cîrdășie cu cercurile reacționare din alte țări, a declanșat în Europa două războaie mondiale care au pricinuit popoarelor pagube uriașe.

Acum, la peste douăzeci de ani de la stabilirea păcii, urmele celui de-al doilea război mondial nu au fost încă lichidate, nu s-a încheiat tratatul de pace cu Germania, importante probleme litigioase au rămas nereglementate ; în Europa se mențin surse de încordare, primejdii pentru pacea popoarelor.

Declarația de la București a țărilor socialiste relevă cu tărie faptul că politica de dominație a cercurilor imperialiste, și în primul rînd a imperialismului

american, constituie principala piedică în calea normalizării relațiilor dintre statele europene, a soluționării problemelor actuale arzătoare, cauza de bază a menținerii și agravării neînțelegerii între state.

Imperialismul american se manifestă vădit ca centru al reacțiunii mondiale împotriva luptei pentru libertate și progres social, pentru independență și suveranitate națională. Statele Unite ale Americii, care în ultima vreme și-au intensificat acțiunile agresive, se amestecă în mod brutal în treburile altor popoare, încalcă suveranitatea unor state independente, organizează comploturi militare și lovituri de stat pentru instaurarea și menținerea unor regimuri și guverne reacționare, urîte de popoare, exercită presiuni economice și politice în numeroase țări, extind războiul împotriva poporului vietnamez. Este evident că toate aceste manifestări nu oglindesc sporirea forței imperialismului american, ci încercarea sa de a frîna procesul general al mișcării revoluționare, democratice și naționale, de a-și menține pozițiile amenințate.

În Europa, imperialismul american își sprijină politica de dominație și război pe blocul agresiv al Atlanticului de Nord al cărui ascuțiș este îndreptat împotriva statelor socialiste, a forțelor progresiste și democratice, reprezentînd în același timp un pericol pentru toate popoarele europene, pentru pacea întregii lumi. O puternică influență negativă asupra atmosferei politice europene o exercită existența pe continent a trupelor americane și a altor trupe neeuropene, amplasarea bazelor militare și a depozitelor nucleare americane în țările membre ale N.A.T.O.,

prezența în Europa a navelor de război maritime și aeriene ale Statelor Unite ale Americii prevăzute cu bombe nucleare.

Imperialismul american sprijină și încurajează militarismul și revanșismul vest-german care își arogă dreptul de a vorbi în numele întregului popor german, formulează revendicări teritoriale față de alte țări, proferează amenințări militare. Accelerînd procesul de înarmare a Bundeswehrului, imperialiștii vest-germani exercită puternice presiuni pentru a dobîndi accesul la arma nucleară, ceea ce îngrijorează în mod deosebit popoarele europene.

Analizînd aceste aspecte ale situației politice europene, întîlnirea de la București a relevat totodată că împotriva politicii agresive a cercurilor imperialiste se ridică, atît în Europa cît și în lumea întreagă, uriașe forțe social-politice. Aceasta constituie una din trăsăturile esențiale ale evoluției vieții internaționale contemporane. Se creează tot mai multe premise pentru desfășurarea cu succes a luptei împotriva forțelor reacționare, pentru așezarea pe baze sănătoase a relațiilor dintre state.

Popoarele de pe continentul nostru sînt vital interesate în zădărnicirea izbucnirii unui nou război, în statornicirea unei păci trainice. În Europa este încă vie amintirea sacrificiilor uriașe pe care le-a cerut lupta pentru înfrîngerea agresorilor fasciști în cel de-al doilea război mondial. În zdrobirea cotropitorilor hitleriști rolul principal l-a jucat U.R.S.S., eroicul popor sovietic, care a dus pe umerii săi greul războiului. Alături de Uniunea Sovietică și de celelalte puteri ale coaliției antihitleriste, de toate for-

tele antifasciste din Europa, România și-a adus contribuția la înfrîngerea agresorilor germani, dînd în această luptă un greu tribut de sînge.

După cel de al doilea război mondial, țările socialiste din Europa, și în primul rînd Uniunea Sovietică, au desfășurat o intensă activitate politică pentru lichidarea cauzelor generatoare de noi conflicte militare pe continentul nostru. Republica Socialistă România se manifestă activ pe arena internațională, adăugîndu-și propria contribuție la lupta pentru zădărnicirea unui nou război, la soluționarea problemelor internaționale europene. O intensă activitate în scopul întăririi păcii și securității în Europa desfășoară clasa muncitoare din țările occidentale, partidele comuniste și muncitorești, însemnate forțe democratice, patriotice și progresiste.

În numeroase țări occidentale, din care unele membre ale N.A.T.O., se manifestă, inclusiv în cercuri conducătoare, o adîncă îngrijorare față de politica agresivă a Statelor Unite ale Americii, față de perspectiva angajării lor în aventuri militare americane, cu grave repercusiuni pentru interesele naționale ale popoarelor; iese la iveală dorința unor cercuri politice tot mai largi din aceste țări de a găsi modalitatea desolidarizării de politica Statelor Unite ale Americii, de a promova o politică proprie, independentă, de colaborare multilaterală între state. În această ordine de idei, merită subliniate în mod deosebit eforturile depuse de guvernul francez pentru promovarea unei politici internaționale independente, pentru dezvoltarea colaborării între statele europene, indiferent de orînduirea lor socială. Ten-

dințe pozitive se manifestă și în alte țări europene. Chiar și în Republica Federală Germană se afirmă forțe care se pronunță pentru destinderea încordării internaționale, pentru lărgirea relațiilor reciproc avantajoase între state. Politica agresivă a imperialismului american și a celorlalte forțe reacționare din Europa se discreditează tot mai mult în ochii popoarelor, devine pe zi ce trece tot mai izolată.

Pornind de la analiza acestor manifestări și tendințe pozitive, Declarația de la București trage pe drept cuvînt concluzia că în Europa se intensifică și se dezvoltă tot mai mult curentul în favoarea lichidării rămășițelor războiului rece și a obstacolelor care stau în calea colaborării generale europene, pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea înțelegerii reciproce, pentru normalizarea vieții internaționale și apropierea între popoare. Există acum posibilitatea abordării problemei securității într-un mod nou, pe baze acceptabile pentru toate statele europene. Aceasta face deosebit de importantă și de actuală inițiativa țărilor socialiste membre ale Tratatului de la Varșovia de a pune în discuție problema securității europene — care răspunde unei necesități politice reale — de a prezenta un amplu program de măsuri menite să ducă la realizarea acestui obiectiv.

Înfăptuirea securității europene este o problemă complexă, care cere eforturi susținute; ea presupune un proces evolutiv menit să asigure eliminarea treptată a surselor de tensiune și de fricțiuni între state, a neîncrederii între popoare, să împrăștie atmosfera de teamă de război, de agresiune. Ea este nemijlocit legată de lupta împotriva politicii

forțelor reacționare și în primul rînd a imperialismului american, care se opun aspirației de pace și bună înțelegere a popoarelor europene.

Țările socialiste care au participat la consfătuire au relevat însemnătatea extinderii colaborării multilaterale între toate țările, indiferent de orînduirea lor socială, a dezvoltării raporturilor de cooperare între toate popoarele de pe continentul nostru. Colaborarea economică nestînjenită de discriminări și condiții politice, schimbul de bunuri, cooperarea în producție, schimburile tehnico-științifice și cultural-artistice contribuie la progresul material și spiritual al fiecărui popor, la dezvoltarea civilizației pe întregul continent, și, în același timp, favorizează apropierea între state, dezvoltă încrederea, stima și respectul reciproc.

Condiția hotărîtoare a progresului relațiilor internaționale europene, ca de altfel între toate statele lumii, o constituie — așa cum se subliniază cu putere în Declarație — respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, fără imixtiuni din afară, de a urma calea de dezvoltare care corespunde cel mai bine voinței și intereselor sale fundamentale.

Aceasta cere înfăptuirea strictă în relațiile dintre țări a principiului independenței și suveranității naționale, a neamestecului în treburile interne, a egalității depline în drepturi între națiuni. Declarația arată pe bună dreptate că, în ciuda diferitelor obstacole, aceste principii capătă o tot mai largă adeziune internațională, sînt recunoscute din ce în ce mai mult ca singura bază rațională pentru colaborarea între state.

Lărgirea colaborării între țările europene va avea urmări pozitive asupra schimburilor internaționale în ansamblu și, în mod deosebit, va contribui la intensificarea legăturilor cu țările în curs de dezvoltare.

Punînd în centrul politicii sale internaționale dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare frățească multilaterală cu toate țările socialiste, România depune totodată eforturi pentru intensificarea legăturilor economice, politice, științifice și culturale cu toate statele europene, cu toate popoarele lumii, indiferent de orînduirea lor socială. Pentru a contribui la stimularea relațiilor de colaborare dintre state, România a inițiat, în toamna anului trecut, rezoluția cu privire la buna vecinătate între țările europene cu sisteme sociale diferite. Faptul că această rezoluție — la care s-au adăugat, în calitate de coautori, încă opt state socialiste și nesocialiste — a fost adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, exprimă interesul de care se bucură în opinia publică internațională ideea dezvoltării cooperării interstatale ca mijloc de consolidare a păcii.

Partidul și guvernul țării noastre consideră că pentru rezolvarea cu succes a problemei securității europene este necesar să se pornească — așa cum se face în Declarația de la București — de la realitățile istorice apărute pe continentul nostru ca urmare a celui de-al doilea război mondial și anume, de la existența celor două state germane : Republica Democrată Germană — țară suverană, cel dintîi stat socialist german — și Republica Federală Germană. Acceptarea acestei premise profund raționale presu-

pune ca țările europene să întrețină și să dezvolte legături economice, politice, științifice și culturale normale cu ambele state germane. Considerăm deosebit de important să se deschidă ambelor state germane, întregului popor german, perspectiva de a-și aduce contribuția activă la asigurarea păcii și securității europene, la întreaga viață economică și politică a continentului nostru. In cadrul securității europene se vor crea astfel condiții pentru rezolvarea problemei germane, inclusiv a problemei unificării Germaniei. Toate popoarele europene sînt profund interesate în excluderea posibilității ca Germania să mai poată provoca vreodată declanșarea unui nou război mondial. Acest lucru este necesar să fie înțeles și de cercurile conducătoare din Germania Federală cărora li se cere să dea dovadă de realism în politică, să țină seama de schimbările survenite în lume.

O condiție importantă a îmbunătățirii relațiilor dintre țări, a întăririi securității europene este respectarea granițelor stabilite după cel de al doilea război mondial, asigurarea inviolabilității teritoriale a tuturor statelor din Europa.

Țările semnatare ale Declarației și-au exprimat convingerea că în momentul de față este coaptă necesitatea de a se întreprinde măsuri pentru slăbirea încordării militare în Europa. Ele au subliniat că existența blocurilor militare constituie o piedică în calea colaborării între state. După cum se știe, ca răspuns la amenințarea reprezentată de activitatea N.A.T.O., la șase ani de la înființarea acestuia, și după includerea în statutul său a Republicii Federale Germane, statele socialiste din Europa au creat Tratatul

de la Varșovia, important instrument de apărare a securității lor, a păcii generale. Așa cum se arată în Declarație, blocurile militare nu mai corespund condițiilor internaționale actuale. Adevărata garanție a securității popoarelor, a fiecărei țări, nu se află în politica blocurilor militare, ci în lichidarea surselor de încordare dintre state, a cauzelor care pot genera conflicte armate, în dezvoltarea încrederii și colaborării popoarelor.

Partidul și guvernul nostru consideră că, în actuala situație internațională, o cale radicală pentru slăbirea încordării militare în Europa ar constitui-o desființarea blocului agresiv N.A.T.O. și în același timp a Tratatului de la Varșovia. La Consfătuire țările socialiste au reafirmat solemn că sînt gata pentru lichidarea concomitentă a celor două alianțe.

Desigur, atîta timp cît va exista blocul agresiv occidental, țările socialiste sînt obligate să mențină Tratatul de la Varșovia și, păstrînd neslăbită vigilența, să-și dezvolte capacitatea de apărare pentru a fi gata să respingă orice încercare de agresiune.

Militînd pentru desființarea blocurilor militare, țările semnatare ale Declarației și-au exprimat totodată hotărîrea de a depune eforturi consecvente pentru adoptarea unor măsuri parțiale de dezarmare și de frînare a cursei înarmărilor în Europa, de natură să faciliteze crearea securității europene, consolidarea păcii și securității internaționale. Una din acestea ar fi retragerea trupelor americane și a celorlalte trupe neeuropene de pe continentul nostru, retragerea tuturor trupelor străine în limita granițelor lor naționale. Efecte pozitive asupra situației politice din Europa ar

avea lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul altor state.

O importanță deosebită pentru securitatea europeană are împiedicarea accesului, sub orice formă, a forțelor militariste din Republica Federală Germană la arma atomică.

Pornind de la considerentul principal potrivit căruia singura cale de rezolvare radicală a pericolului războiului termonuclear este interzicerea armei atomice și lichidarea tuturor stocurilor de bombe nucleare, apreciem că o măsură tranzitorie utilă ar constitui-o crearea unor zone denuclearizate în Europa, întărite de angajamentul statelor nucleare de a nu folosi niciodată arma atomică împotriva țărilor nenucleare. De mare actualitate este, de asemenea, încetarea zborurilor avioanelor străine încărcate cu arme nucleare deasupra teritoriului statelor europene, precum și interzicerea accesului în porturile europene a vaselor și submarinelor avînd la bord bombe atomice.

România a acordat și acordă o importanță deosebită aplicării în viață a principiilor cuprinse în Rezoluția adoptată de Organizația Națiunilor Unite cu privire la dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate între țări cu sisteme sociale diferite.

În mod special țara noastră depune eforturi consecvente pentru dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și colaborare între țările din Balcani și regiunea Mării Adriatice, pentru transformarea acestei zone a continentului nostru într-o zonă a păcii, fără arma nucleară. Exprimînd interesele vitale ale tuturor popoarelor care trăiesc în această regiune, atît

socialiste cît și nesocialiste, dezvoltarea colaborării pașnice în Balcani constituie totodată o contribuție prețioasă la înfăptuirea securității europene, la întărirea păcii pe continentul nostru și în întreaga lume.

Făcînd o analiză aprofundată și obiectivă a situației politice actuale din Europa, afirmînd politica principială a țărilor socialiste în slujba cauzei păcii și securității internaționale, Declarația are un profund caracter constructiv. Asigurarea securității europene nu este îndreptată împotriva nici unui popor; ea corespunde intereselor naționale vitale ale tuturor țărilor, reprezintă o cauză comună a întregii Europe. Lupta pentru securitatea europeană oferă fiecărei țări de pe continentul nostru posibilitatea de a juca un rol demn în viața internațională contemporană, de a-și aduce contribuția la cauza păcii mondiale. Declarația deschide perspective mobilizatoare popoarelor europene, prezintă un bogat program de acțiune și o bază largă de discuții pentru găsirea căilor celor mai bune în vederea realizării securității europene și a întăririi păcii mondiale. Ea este de natură să stimuleze dialogul dintre toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială, participarea lor activă la elaborarea soluțiilor pentru întărirea securității europene. Este bine venită în acest sens orice propunere constructivă menită să contribuie la îmbunătățirea relațiilor dintre state, la consolidarea păcii pe continentul nostru.

Un loc important în Declarația țărilor socialiste ocupă propunerea de a se convoca o conferință ge-

neral europeană pentru discutarea problemelor referitoare la asigurarea securităţii europene. Noi considerăm că o asemenea conferinţă ar avea o însemnătate deosebită.

Partidul Comunist Român şi guvernul Republicii Socialiste România consideră deosebit de importantă menţiunea cuprinsă în Declaraţie potrivit căreia obţinerea unor progrese reale în direcţia reglementării problemelor politice europene face necesar ca fiecare ţară, mare sau mică, să militeze cu perseverenţă pentru a-şi aduce contribuţia proprie la întărirea securităţii europene, la cauza păcii tuturor popoarelor. Considerăm că rezultatele obţinute în această direcţie de fiecare ţară folosesc cauzei generale, contribuie la înfăptuirea dezideratelor de pace ale tuturor popoarelor.

Înfăptuirea securităţii europene prezintă o mare însemnătate nu numai pentru popoarele de pe continentul nostru; ea ar avea consecinţe deosebit de pozitive asupra luptei duse în întreaga lume în scopul zădărnicirii politicii agresive a imperialismului, asupra luptei popoarelor pentru libertate şi independenţă naţională, pentru pace şi progres social.

Declaraţia adoptată la Consfătuirea de la Bucureşti va reprezenta fără îndoială un sprijin efectiv în activitatea politică desfăşurată de partidele comuniste şi muncitoreşti din ţările Europei occidentale, de toate forţele înaintate ale societăţii, pentru mobilizarea opiniei publice la acţiuni concrete împotriva forţelor reacţionare, a politicii agresive a

imperialismului american, pentru întărirea păcii și securității europene și a întregii lumi.

Declarația cu privire la întărirea păcii și securității în Europa reprezintă o platformă largă pentru dezvoltarea vieții internaționale pe continentul nostru. Ceea ce se cere acum, sînt măsurile și acțiunile concrete pentru traducerea în practică a acestui important deziderat al popoarelor europene.

Partidul și guvernul țării noastre sînt hotărîte să desfășoare o activitate perseverentă pentru dezvoltarea relațiilor dintre state în spiritul principiilor enunțate în Declarație, aducîndu-și astfel contribuția la cauza păcii și securității europene, la salvgardarea păcii mondiale.

Tovarăși,

Declarația cu privire la agresiunea Statelor Unite în Vietnam reprezintă o puternică manifestare a solidarității țărilor socialiste cu Republica Democrată Vietnam, cu patrioții din Vietnamul de sud, o expresie a unității statelor noastre în lupta împotriva agresiunii săvîrșite de imperialiștii americani, a hotărîrii nestrămutate a țărilor socialiste semnatare de a lua toate măsurile care se impun pentru sprijinirea luptei drepte a eroicului popor vietnamez.

După cum ne este cunoscut, această Declarație se bucură de o înaltă apreciere din partea poporului vietnamez, ca un călduros sprijin internaționalist dat de țările socialiste armatei și populației din întregul Vietnam, sprijin care le sporește forța de luptă, spiritul combativ împotriva agresorilor americani, pen-

tru apărarea nordului, eliberarea sudului și unificarea patriei.

Declarația de la București are un puternic ecou internațional, găsește aprobare și sprijin în opinia publică mondială și sîntem convinși că ea va da un nou imbold mișcării de solidarizare cu cauza poporului vietnamez.

Vietnamul este situat la mii și mii de kilometri departe de România, dar inimile cetățenilor din patria noastră bat alături de neînfricații fii ai Vietnamului luptător.

De poporul vietnamez, de Partidul celor ce muncesc și guvernul Republicii Democrate Vietnam ne leagă o prietenie trainică, frățească, bazată pe comunitatea orînduirii, a țelurilor construcției socialiste, pe internaționalismul socialist și colaborare tovărășească. Devotată cauzei nobile a libertății și independenței naționale a popoarelor, România nutrește cea mai vie simpatie față de viteaza populație din Vietnamul de sud care, sub conducerea Frontului Național de Eliberare, duce cu eroism și abnegație lupta împotriva invadatorilor americani, pentru dreptul de a-și hotărî singura destinele, fără nici un amestec din afară.

Exprimînd sentimentele întregului popor, Partidul Comunist Român, Republica Socialistă România și-au afirmat din prima clipă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului vietnamez, i-au acordat ajutor material, politic și moral, și-au ridicat cu fermitate glasul împotriva agresorilor americani, pentru apărarea drepturilor naționale fundamentale ale Vietnamului. Această poziție și-a găsit locul într-o serie de

documente ale partidului nostru, în declarații de stat, în luările de poziție ale reprezentanților țării noastre.

Războiul pe care Statele Unite ale Americii îl duc în Vietnam constituie — așa cum se arată în Declarația adoptată la întîlnirea de la București — cea mai cinică expresie a liniei agresive a politicii promovate de imperialismul american. Această agresiune a fost dezlănțuită de Statele Unite ale Americii pentru a înăbuși voința de libertate a populației din Vietnamul de sud, pentru a sprijini regimul putred, de dictatură militară, profund urît de popor, pentru a menține dominația imperialismului american în această parte a lumii.

Întîmpinînd împotrivirea viguroasă a patrioților sud-vietnamezi, intervenționiștii au deplasat în Vietnam circa 300 000 de militari americani și trupe de mercenari din alte țări, mari cantități de armament modern. Ele sînt folosite cu o cruzime de neînchipuit împotriva populației pașnice din Vietnamul de sud și împotriva Republicii Democrate Vietnam — stat socialist, liber suveran. Agresorii americani asasinează bătrîni, femei, copii, prefac în ruină și cenușă fabrici, școli, locuințe și spitale, distrug culturi agricole cu substanțe toxice. Agresiunea americană în Vietnam reprezintă o sfidare a celor mai elementare norme de drept și a principiilor libertății și independenței, o crimă gravă împotriva umanității, un ultragiu adus conștiinței umane, civilizației.

Omenirea apreciază remarcabila dîrzenie, înaltul spirit de sacrificiu și combativitatea cu care întregul popor vietnamez s-a ridicat, ca un singur om, împotriva agresorilor, obținînd victorii însemnate în lupta

sa neînfricată. Așa cum arată Declarația, țările semnatare consideră că prin lupta pe care o desfășoară împotriva imperialismului american, poporul vietnamez își apără nu numai drepturile naționale, dar aduce și o importantă contribuție la lupta țărilor sistemului socialist mondial, a tuturor popoarelor lumii pentru pace, independență, democrație și socialism. Simpatia profundă și solidaritatea deplină a țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, a mișcării de eliberare națională, a tuturor forțelor păcii și progresului, față de cauza dreaptă a poporului vietnamez, sporesc forța sa de luptă, hotărîrea sa de a respinge pînă la capăt agresiunea americană.

Fărădelegile agresorilor americani în Vietnam trezesc o puternică dezaprobare față de politica Statelor Unite ale Americii, protestul plin de indignare al forțelor democratice și progresiste de pretutindeni, mînia popoarelor.

În fața neputinței de a înfrînge rezistența de luptă a poporului vietnamez și sub presiunea valului revoltei și protestului popoarelor, conducătorii americani încearcă să camufleze intensificarea agresiunii prin cuvinte despre pace. Ce credit se poate acorda unor declarații care pretind că obiectivul Statelor Unite ale Americii în Vietnam nu este războiul, ci pacea? Cum poate susține cineva în mod serios în fața omenirii că, năpustindu-și forța militară asupra unui popor aflat la mii de kilometri depărtare, asupra unui popor care n-a amenințat niciodată pe nimeni, dorește nu război, ci pace? Cuvintele despre „dorința de pace“ nu pot induce în eroare opinia publică. Perseverînd pe calea extinderii agresiunii în Viet-

nam, Statele Unite își atrag într-o măsură și mai mare discreditul și condamnarea popoarelor, își adîncesc izolarea lor moral-politică.

Analizînd situația creată prin noile acțiuni criminale ale Statelor Unite ale Americii în Vietnam, statele participante la Consfătuirea de la București au avertizat în modul cel mai categoric guvernul Statelor Unite ale Americii asupra răspunderii grele ce și-o asumă în fața întregii omeniri prin continuarea și intensificarea războiului, asupra consecințelor imprevizibile ce pot decurge de aici.

Istoria oferă nenumărate exemple din care agresorii americani ar trebui să tragă învățăminte. Întotdeauna, de-a lungul secolelor, promotorii politicii de război și agresiune, cei care, bazîndu-se pe forță, au atacat alte popoare pentru a le subjuga, pentru a-și impune dominația, au sfîrșit în cele din urmă prin a fi înfrînți și alungați. Nu pot fi îngenuncheate popoarele care își apără libertatea, ființa națională, cuceririle revoluționare, integritatea patriei.

Istoria a arătat că cei ce s-au făcut vinovați de crime împotriva păcii și umanității au trebuit să dea pînă la urmă socoteală pentru fărădelegile lor în fața forului suprem al judecății popoarelor, și-au primit pedeapsa cuvenită. Așa cum se arată în Declarație, agresorii americani nu vor putea evita să plătească pentru uriașele distrugeri și pagube materiale pricinuite poporului vietnamez, pentru orașele și satele ruinate, pentru spitalele și școlile mistuite de incendii, pentru căile de comunicație distruse.

Așa cum se arată în Declarație, există o incompatibilitate flagrantă între continuarea și extinderea

războiului în Vietnam și așa-zisa dorință a Statelor Unite ale Americii de a întreprinde pași pe calea dezarmării. Nu este cu putință ca, la Geneva, să te declari pentru acorduri în problema dezarmării și concomitent să duci război de agresiune împotriva altui popor. Prin acțiunile lor, Statele Unite creează piedici serioase în calea găsirii de soluții în această problemă, ca și în rezolvarea altor probleme internaționale arzătoare.

Țările participante la Consfătuire cer cu toată hotărîrea Statelor Unite să pună neîntîrziat capăt războiului de agresiune din Vietnam, să respecte drepturile naționale ale poporului vietnamez — pacea, independența națională, unitatea și integritatea patriei.

Pornind de la considerentul că dreptul de a decide asupra treburilor interne aparține exclusiv poporului vietnamez, partidul și guvernul nostru susțin fără rezerve poziția în patru puncte a guvernului Republicii Democrate Vietnam și Declarația în cinci puncte a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud — singura bază justă pentru reglementarea politică a problemei vietnameze, corespunzătoare acordurilor de la Geneva din 1954, intereselor păcii în Asia de sud-est și în întreaga lume. Poporul nostru consideră că este imperios necesar ca Statele Unite să înceteze imediat, definitiv și necondiționat bombardamentele și orice acte de război împotriva Republicii Democrate Vietnam, să fie retrase din Vietnamul de sud toate trupele americane, armamentul lor, precum și celelalte trupe străine intervenționiste, să fie desființate bazele militare ale Sta-

telor Unite ale Americii. Frontul Național de Eliberare este exponentul aspirațiilor fundamentale ale Vietnamului de sud; el trebuie recunoscut ca unicul reprezentant autentic al populației din această parte a țării. Poporul vietnamez este singurul îndreptățit să rezolve problema reunificării Vietnamului, fără nici un amestec din afară, potrivit cu voința sa suverană, cu aspirațiile sale legitime spre unitate națională.

Guvernul Statelor Unite trebuie să respecte cu strictețe și să aplice acordurile de la Geneva privitoare la Laos, să înceteze orice amestec și agresiune împotriva acestei țări, să pună capăt oricăror amenințări și provocări la adresa Cambodgiei.

În Declarația de la București fiecare din țările semnatare și-a reafirmat hotărîrea de a spori ajutorul acordat Vietnamului, de a lua toate măsurile necesare pentru a ajuta poporul vietnamez să zdrobească agresiunea americană. Folosesc acest prilej pentru a declara din nou, în numele partidului comunist, al guvernului Republicii Socialiste România, al întregului popor român, că sîntem ferm hotărîți să luăm măsurile corespunzătoare pentru a intensifica sprijinul material, politic și moral acordat poporului vietnamez, pînă la zdrobirea definitivă a agresorilor americani. În Declarație toate guvernele semnatare s-au arătat gata ca, la cererea Republicii Democrate Vietnam, să ofere voluntarilor din țările respective posibilitatea de a pleca în Vietnam pentru a lupta împotriva agresorilor imperialiști.

După cum este știut, în țara noastră numeroși cetățeni și-au exprimat dorința de a merge ca volun-

tari să lupte în Vietnam; noi am arătat că, dacă poporul vietnamez o va cere, această dorință va fi satisfăcută de guvernul nostru.

Declarația cu privire la agresiunea Statelor Unite ale Americii în Vietnam reprezintă un apel, o chemare adresată popoarelor, partidelor comuniste și muncitorești, forțelor progresiste și democratice, opiniei publice mondiale, tuturor celor cărora le sînt scumpe pacea și civilizația omenirii, de a-și uni eforturile și a acționa cu hotărîre pentru a opri mîna agresorului. De o mare însemnătate în sprijinirea luptei poporului vietnamez este unitatea țărilor socialiste; cu cît statele socialiste vor acționa mai solidar, cu atît riposta dată agresorului va fi mai puternică. Declarația se adresează totodată guvernelor tuturor statelor, chemîndu-le să facă tot ce depinde de ele pentru a pune capăt agresiunii Statelor Unite ale Americii în Vietnam, să contribuie la lichidarea focarului de război din Asia de sud-est, la slăbirea încordării și normalizarea relațiilor internaționale.

Ne exprimăm încrederea că, strîngîndu-și rîndurile, acționînd cu energie sporită, uriașele forțe mondiale care sprijină lupta poporului vietnamez pot impune imperialiștilor americani încetarea agresiunii din Vietnam, aducînd astfel o mare contribuție la cauza apărării păcii în întreaga lume. Poporul nostru este încredințat că lupta dreaptă a poporului vietnamez va fi încununată de victorie.

Stimați tovarăși,

La București a avut loc, de asemenea, întîlnirea conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești

și șefilor de guverne ale țărilor membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

Delegațiile participante la această întîlnire, desfășurată într-o atmosferă de prietenie și deplină înțelegere reciprocă, au făcut un schimb util de păreri cu privire la colaborarea economică dintre țările noastre. Consfătuirea a relevat că Consiliul de Ajutor Economic Reciproc a depus o activitate însemnată în direcția coordonării planurilor economiei naționale, specializării și cooperării în producție, lărgirii pe această bază a legăturilor economice între țările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. După cum se arată în comunicatul dat publicității, participanții la întîlnire și-au exprimat în unanimitate năzuința de a depune și în viitor eforturi îndreptate spre dezvoltarea colaborării reciproce, în conformitate cu principiile deplinei egalități în drepturi, respectării suveranității și intereselor naționale, avantajului reciproc și întrajutorării tovărășești, contribuind prin aceasta la întărirea continuă a internaționalismului proletar, a unității și coeziunii țărilor sistemului mondial socialist.

În cadrul discuțiilor purtate la Consfătuire au fost relevate succesele importante obținute de țările socialiste în dezvoltarea forțelor de producție, în promovarea progresului tehnic și științific, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Cu cît fiecare țară socialistă este mai bogată și mai prosperă, are un nivel de dezvoltare economică și socială mai ridicat, cu atît mai mare este capacitatea materială și politică a sistemului mondial so-

cialist, cu atît mai puternice sînt forțele socialismului și păcii în întreaga lume.

Progresul economic al fiecărei țări socialiste, înfăptuirea cu succes a sarcinilor dezvoltării economiei naționale sînt rezultatul eforturilor depuse de fiecare popor pentru punerea în valoare a tuturor resurselor materiale și umane ale țării respective, pentru folosirea deplină a superiorității orînduirii socialiste.

Totodată, un rol important în accelerarea dezvoltării economice și tehnico-științifice a țărilor socialiste îl au relațiile de colaborare și întrajutorare reciprocă. Partidul și guvernul nostru acordă o atenție permanentă dezvoltării schimburilor economice, relațiilor multilaterale de colaborare frățească cu țările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, cu toate statele socialiste.

In prezent, fiecare dintre țările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc a trecut la realizarea planului său de dezvoltare a economiei naționale pe perioada 1966—1970. În toate țările sînt stabilite pentru această perioadă ritmuri susținute de sporire a producției materiale, ceea ce va contribui la dezvoltarea lor economică și socială, la sporirea venitului național. Avîntul economiei fiecărei țări socialiste creează posibilități de extindere și intensificare a colaborării între statele socialiste în interesul fiecărui popor și al întregului sistem mondial socialist.

Partidul Comunist Român și guvernul Republicii Socialiste România apreciază că în întărirea și lăr-

girea relațiilor economice dintre țările socialiste, un rol important au, alături de coordonarea planurilor economice ca formă principală de colaborare, dezvoltarea, pe baza principiilor unanim convenite, a cooperării în producție și a specializării, extinderea legăturilor tehnico-științifice. Dezvoltarea și perfecționarea continuă a colaborării economice, reciproc avantajoase, contribuie la înflorirea fiecărei țări socialiste, la întărirea sistemului socialist mondial, la triumful cauzei socialismului și păcii în lumea întreagă.

Tovarăși,

O influență puternică asupra spiritului în care se dezvoltă relațiile dintre state pe continentul nostru și în întreaga lume exercită, după părerea noastră, raporturile dintre țările socialiste. După cum este cunoscut, formarea sistemului mondial socialist a pus în fața țărilor socialiste sarcina de înaltă răspundere de a clădi relații internaționale de tip nou, de a elabora norme de colaborare bazate pe prietenie, pe stimă și respect reciproc, care să asigure înfăptuirea intereselor naționale ale fiecărui popor și a intereselor sistemului socialist mondial în ansamblu.

Desigur, într-un domeniu de o asemenea însemnătate, cum este statornicirea unor relații interstatale de un fel nemaiîntîlnit în istorie, domeniu în care n-a existat o experiență anterioară, se impune soluționarea a numeroase probleme complexe pe care viața le scoate la iveală, perfecționarea continuă a formelor de colaborare. La aceasta trebuie să-și aducă contribu-

ția fiecare țară socialistă, toate fiind răspunzătoare de modul în care progresează, se întăresc relațiile frățești dintre popoarele noastre.

Promovarea consecventă a relațiilor internaționale de tip nou dintre țările socialiste este menită să ofere un model de colaborare interstatală, un prototip de raporturi pentru zeci și zeci de popoare ce și-au cucerit independența de stat, pentru toate popoarele care vor păși pe calea socialismului. Contribuind la înflorirea fiecărei națiuni, la afirmarea tuturor națiunilor socialiste, libere și egale în drepturi, în marea familie a popoarelor lumii, relațiile dintre țările socialiste constituie un factor important în creșterea forțelor sistemului socialist mondial, a prestigiului și influenței socialismului pe arena mondială.

Consfătuirile de la București, Declarațiile adoptate au demonstrat unitatea de vederi a țărilor socialiste participante în problemele internaționale analizate, au constituit o puternică manifestare de prietenie și înțelegere reciprocă. Aceasta are o deosebită importanță internațională. Acționînd în strînsă unire și coeziune pentru interesele majore ale omenirii, pentru pacea și securitatea internațională, țările socialiste aduc o contribuție de mare însemnătate la zădărnicirea politicii agresive a imperialismului, la înfrîngerea intervenționiștilor americani în Vietnam, la întărirea și dezvoltarea luptei tuturor forțelor antiimperialiste pentru înfăptuirea idealurilor de pace ale popoarelor.

În calitate de participantă la aceste consfătuiri și de semnatară a Declarațiilor adoptate, România va milita neobosit pentru întărirea păcii și securității în

Europa, va intensifica sprijinul acordat luptei drepte a poporului vietnamez pentru respingerea agresiunii criminale a imperialismului american, își va aduce întreaga contribuție la întărirea colaborării frățești și a unității țărilor socialiste. Poporul român consideră drept o înaltă îndatorire internaționalistă de a contribui activ atît prin succesele obținute în opera de desăvîrșire a construcției socialiste, cît și prin întreaga sa politică externă, la întărirea forțelor socialismului și păcii în întreaga lume, la victoria cauzei progresului social al omenirii contemporane.

(În repetate rînduri expunerea a fost subliniată de vii și îndelungi aplauze).

50 bani